

[Eva Kjer Hansen]

Med lovforslaget indføres to dispensationsmuligheder: dels til forsørgere, hvor hensynet til barnets forhold kan forsvare, at den unge ikke sendes ud i et beskæftigelsesprojekt, og dels til de unge, der har søgt optagelse på en uddannelsesinstitution, men som endnu ikke har fået svar; dér bliver visitationsperioden med dispensation på op til 5 uger.

Lovforslaget er fremsat som led i den til-lægsaftale, som vi indgik for et par uger siden.

Med disse ord støtter vi i Venstre lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan jo ikke udtale mig med den samme entusiasme som Venstre om hele det lovkompleks, der ligger bag dette lovforslag. Jeg er lidt mere skeptisk over for det, men nuvel, vi er med i forliget. Det er noget af det, vi i sin tid gik med til for at få afprøvet, om ikke det fornuftigste var, at der var et tilbud til de unge, når de henvendte sig på bistandskontoret. Det mener vi det er rigtigt og vigtigt at der er.

Med hensyn til om tilbudet skal gives inden for 14 dage, eller det skal gives inden for en lidt længere tid, så man kan få lavet noget med lidt bedre kvalitet i, må jeg dog sige, at vi foretrækker, at kommunerne får mulighed for at give sig tid, sådan at de kan lave et ordentligt forløb til de unge, hvilket for vores vedkommende meget gerne må betyde, at det kommer til at vare længere end de 5 måneder.

Sandheden er jo, at man med denne lov er kommet på en karrusel: Henvender man sig og skal have bistandshjælp og der ikke er noget i vejen med én og det kun er på grund af beskæftigelsesmangel, man kommer, skal man ud på en karruseltur med 5 måneder i sådan et forløb. Efter de 5 måneder kan man igen få almindelig kontanthjælp, og så kan man komme igen året efter, hvis man stadig væk ikke har fået arbejde. Det er efter min bedste mening ikke noget at udtale sig med stor begejstring om.

Det allerbedste var jo, at vi kunne tilbyde nogle ordentlige forløb, og dér er det vigtigt, at kommunerne fra 1994 får bedre tid til at udarbejde nogle længerevarende forløb, gerne nogle forløb, hvor der er indbygget noget uddannelse, for mange af dem, der kommer, er jo desværre unge mennesker, der ikke har ret meget ud over deres folkeskole som uddannelse.

Men nuvel, vi er med i det forlig, og derfor går vi selvfølgelig også ind for, at disse to små – meget små! – dispensationsmuligheder bliver indbefattet i forliget og dermed i forslaget. Men vi havde som sagt gerne set, at vi blev i stand til at give kommunerne bedre råderum end det, der her er lagt op til.

Så om end ikke med stor entusiasme, så dog ja. Vi er med i forliget, og derfor ja til lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Selv om Fremskridtspartiet ikke var med i det oprindelige forlig, støttede vi alligevel opstramningen og kravene til kommunerne og kravene til de unge.

Dengang gjorde vi det, fordi vi troede på, at det ville have en positiv virkning for de unge, og at det ville være med til at holde de unge til ilden, og det har det også gjort i et vist omfang. Men vi må jo sande, at vi ikke helt tog højde for dels antallet af unge ledige, dels de problemer, der kan opstå, når en sådan beslutning skal føres ud i livet, og vi må derfor konstatere, at det ikke var den helt rigtige måde at gøre tingene på.

Fremskridtspartiet har ikke været med til at forhandle det kompromis igennem, som vi behandler nu, men vi kan støtte det foreliggende lovforslag. Men igen skal jeg dog påpege, at vi gerne havde set en større omlægning og en mere generel debat for at finde en bedre løsning på hele ungdomsledighedsproblematikken.

Sagen er jo, at vi i løbet af de sidste måneder har konstateret, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt at haste de unge mennesker igennem systemet. Det, der er brug for, er, at vi tager fat i hver enkelt og får vedkommende sat på sporet i den retning, han eller hun vil køre, og så giver et lille skub derudad. På den måde ville vi løse problemerne i stedet for, som man gør i dag, blot at udskyde problemerne.

Ordningen med hurtig aktivering ville være fortrinlig, hvis der var ressourcer nok til at foretage en seriøs sagsbehandling på så kort tid, men det er der ikke, for der er desværre alt for mange unge mennesker, der af den ene eller anden grund er nødt til at henvende sig hos det offentlige og bede om hjælp.

Forslaget her er kun en midlertidig løsning, som jeg har læst det, og jeg ser frem til, at der kommer en mere permanent løsning af proble-